

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 14C/186/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213220705
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2015:4213220705.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Kováčovou v právnej veci navrhovateľa: Diners Club CS, s.r.o., Námestie slobody 11, Bratislava, IČO: 35 757 086, v konaní zastúpeného advokátskou kanceláriou agner & partners, s.r.o. so sídlom Špitálska 10, Bratislava, proti odporkyni: H. H., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom L. XX/X, L., t.č. na neznámom mieste, v konaní zastúpenej opatrovníčkou G.. C. R., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Nové Zámky, o zaplatenie 2.628,87 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 2.466,64 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.551,43 € od 24.11.2012 do 12.12.2012, úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.481,05 € od 13.12.2012 do 10.1.2013, úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.407,64 € od 11.1.2013 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 59.- € od 16.4.2013 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd návrh z a m i e t a .

O trovách konania súd rozhodne osobitným uznesením do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 12.9.2013 navrhovateľ súdu doručil návrh, ktorým sa domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu sumu 2.628,87 € spolu s príslušenstvom a náhradu trov konania na tom skutkovom základe, že odporkyňa mu dňa 13.3.2012 doručila žiadosť o vydanie kreditnej karty, v ktorej tiež vyjadrila súhlas so všeobecnými obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie platobných kariet Diners Club a revolvingovými obchodnými podmienkami. Tiež v žiadosti potvrdila, že sa oboznámila so zoznamom poplatkov, najmä s aktuálnou výškou úrokovej sadzby, poplatkov a zúčtovacím obdobím. Na základe zmluvného vzťahu bola odporkyni vydaná kreditná karta Diners Club č. 36176702678026. Z titulu používania karty mu vznikla voči odporkyni pohľadávka, ktorú oznámil odporkyni riadne doručenými výpismi transakcií, ktorých obsah odporkyňa nenamietala. Celková výška pohľadávky voči odporkyni predstavuje sumu vo výške 2.628,87 €, sumu dlžných úrokov vo výške 3,75 €. Zároveň si uplatnil na zaplatenie úrok z úveru vo výške 13,90 % ročne zo sumy 2.458,94 € od 24.12.2012 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.569,87 € od 24.11.2012 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 59,- € od 16.4.2013 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 13,90 % ročne zo sumy 2.569,87 € od 24.11.2012 do zaplatenia a zmluvnú pokutu vo výške 13,90 % ročne zo sumy 59,- € od 16.4.2013 do zaplatenia. Titulom náhrady trov konania si uplatnil na zaplatenie súdny poplatok za návrh a náhradu trov právneho zastúpenia.

Pre neznámy pobyt odporkyne súd tejto uznesením č.k. 14C/186/2014-88 zo dňa 9.9.2015 ustanovil na zabezpečenie ochrany práv v konaní opatrovníčku.

Súd vec v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal v neprítomnosti opatrovníčky odporkyne, ktorá sa na pojednávanie napriek riadnemu predvolaniu nedostavila a svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnila. Vo veci si vypočul prednes právneho zástupcu navrhovateľa, vykonal dokazovanie oboznámením obsahu výpisu z obchodného registra navrhovateľa, žiadosti o vydanie kreditnej karty, potvrdenia o prijatí žiadosti o vydanie kreditnej karty, revolvingových obchodných podmienok, všeobecných obchodných podmienok, zoznamu poplatkov, výzvy na zaplatenie spolu s doručenkou, výpisov z účtu, uznesenia č.k. 14C/186/2014-88 zo dňa 9.9.2015 a ostatných ku spisu pripojených listín, prečítaním, a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Medzi navrhovateľom a odporkyňou vznikol dňa 13.3.2012 záväzkovoprávny vzťah založený zmluvou o vydanie kreditnej karty s úverovým limitom vo výške 2.500,- €. Zmluvný vzťah v časti poskytnutia úverového limitu je úverovou zmluvou, na základe ktorej bol poskytnutý revolvingový úver. Podmienky splácania úveru boli dojednané v potvrdení o prijatí žiadosti o poskytnutie kreditnej karty Diners Club White (t.j. akceptácii návrhu na uzavretie zmluvy), všeobecných obchodných podmienkach, revolvingových obchodných podmienkach a zozname poplatkov. Pre neplnenie zmluvných podmienok, navrhovateľ listom zo dňa 13.5.2013 (doručeným odporkyňi dňa 16.5.2013) vyzval odporkyňu na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 3.509,55 € do 7 dní od doručenia výzvy. Odporkyňa dlžnú sumu neuhradila.

Čerpanie a splácanie revolvingového úveru navrhovateľ preukázal predložením výpisov za obdobie od marca 2012 do marca 2013. Ku dňu 23.3.2013 navrhovateľ evidoval voči odporkyňi pohľadávku vo výške 3.072,92 €. Z predložených výpisov tiež vyplynulo, že odporkyňa titulom revolvingového úveru celkove čerpala sumu 2.455,94 € a navrhovateľovi uhradila sumu 300,- €.

Opatrovníčka odporkyne sa k podanému návrhu na začatie konania a jeho prílohám nevyjadřila. Navrhovateľ

v priebehu konania zotrval na podanom návrhu na začatie konania. Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní dňa 2.12.2015 uviedol, že zmluvný vzťah s odporkyňou bol pre neplnenie zmluvných podmienok ukončený, akým spôsobom a k akému dňu uviesť nevedel. Doplnil, že odporkyňa titulom poskytnutého úveru realizovala len tri úhrady po 100,- € a to dňa 15.11.2012, 12.12.2012 a 10.1.2013. Tieto úhrady boli započítané na úroky, úroky z omeškania, zmluvnú pokutu, poplatky a následne na istinu. Keďže tieto nároky boli k 23.12.2012 uhradené, navrhovateľ sa domáha zaplatenia sumy 2.628,87 €. Čo sa týka uplatnenej zmluvnej pokuty, táto bola zo strany navrhovateľa uplatnená na základe bodu 5.3. všeobecných obchodných podmienok ako aj zoznamu poplatkov, a to vo výške 13,90 % ročne z dlžnej sumy. Tiež poukázal na to, že navrhovateľ pri výpočte úroku z omeškania a zmluvnej pokuty vychádzal z nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., v zmysle ktorého maximálna výška úroku z omeškania spolu so zmluvnou pokutou predstavuje sumu 26,25 % ročne.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právnej vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Podľa § 53

ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré

mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o

obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Podľa § 101 ods. 1 O.s.p. sú účastníci povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu. Podľa § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Podľa § 153 ods. 1 O.s.p., súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednávací zásada. Účastník má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nesplnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ účastník konania nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti účastníka, ktorý nesplnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení stanovenú v § 101 a § 120 ods. 1 vety prvej O.s.p., alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec). Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Tak napríklad v konaní o zaplatenie dlhu z určitej zmluvy má žalobca (veriteľ) povinnosť bremeno tvrdenia v tom, že so žalovaným (dlžníkom) uzavrel zmluvu, že na jej základe poskytol žalovanému určité plnenie a že žalovaný za toto plnenie neposkytol riadne a včas dohodnutú náhradu (odplatu). Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti; žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno preukázať uzavretie zmluvy a poskytnutie plnenia podľa nej. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu. Žalovaný (dlžník) nie je procesným subjektom, ktorého by sa vyššie spomenuté procesné povinnosti netýkali; pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť, musí tvrdiť, že za poskytnuté plnenie zaplatil a na svoje tvrdenie musí označiť dôkazy. Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkov konania v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu. Otázkou splnenia povinnosti tvrdenia a povinnosti označiť na preukázanie tvrdení dôkazy musí súd vždy riešiť so zreteľom na individuálne okolnosti prejednávanej veci. Podľa čl. 3 bod 3.1. revolvingových obchodných podmienok, v prípade výpovede Zmluvy zaniká s účinnosťou výpovede (t.j. po uplynutí príslušnej výpovednej doby v zmysle VOP, resp. týchto ROP) oprávnenie Žiadateľa a prípadného Spolužiadateľa čerpať ďalej Úver a vykonávať prostredníctvom Karty Transakcie. Úver ako aj ostatné dlžné sumy sa stávajú v celom rozsahu splatnými v Dátume splatnosti nasledujúceho Výpisu potom, čo výpoveď nadobudla účinky. Napriek účinnosti výpovede je DC oprávnený až do času úplného zaplatenia celého Úveru požadovať Úrok. V prípade, ak sa Žiadateľ a/alebo prípadný Spolužiadateľ dostane do omeškania so zaplatením celého Úveru podľa tohto bodu, je DC oprávnený účtovať okrem Úroku aj Sankčný úrok a v prípade omeškania sa s ostatnými peňažnými záväzkami (s výnimkou Úroku, Sankčného úroku a Sankčných poplatkov) je DC oprávnený požadovať Sankčný poplatok. Podľa čl. 5 bodu 5.3. všeobecných obchodných podmienok, žiadateľ je povinný riadne a včas zaplatiť DC všetky Transakcie uskutočnené Kartou v Zúčtovacom období najneskôr do 5 dní od Dátumu splatnosti príslušného Výpisu, ktorým mu DC tieto Transakcie vyúčtuje. Žiadateľ - Držiteľ Deponovaného účtu je povinný riadne a včas zaplatiť DC všetky Transakcie uskutočnené Deponovaným účtom v Zúčtovacom období najneskôr k Dátumu splatnosti. Žiadateľ je ďalej povinný riadne a včas zaplatiť DC poplatky spojené s držaním a využívaním Karty, sankčné poplatky za porušenie zmluvných povinností, náklady spojené s uplatnením a vymáhaním pohľadávky

DC za Žiadateľa a ďalšie príslušenstvo pohľadávky DC za Žiadateľa alebo iné pohľadávky vyplývajúce z užívania Karty alebo porušenia povinností zo Zmluvy. Jednotlivé pohľadávky DC za Žiadateľa sú splatné tak, že najprv je splatné príslušenstvo pohľadávky (neuhradených Transakcií) a následne jednotlivé Transakcie od najstaršieho dátumu uskutočnenia Transakcie.

Predmetom konania v tejto veci bol záväzok odporkyne, ktorý vznikol zo zmluvy o úvere (revolvingový úver). I keď sporná zmluva predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka), predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na odporkyňu je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv).

V prejednávanej veci súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný len z časti. Súd mal za preukázané, že navrhovateľ a odporkyňa uzavreli dňa 13.3.2012 zmluvu o vydaní kreditnej platobnej karty a zmluvu o revolvingovom úvere, z titulu ktorej si navrhovateľ uplatňuje nárok v tomto konaní. Na základe tejto zmluvy bol odporkyňi poskytnutý revolvingový úver do výšky úverového limitu 2.500,- €, ktorý odporkyňa mohla čerpať prostredníctvom vydanéj kreditnej karty. Uvedené mal súd preukázané z predloženého potvrdenia o prijatí žiadosti o vydanie kreditnej karty Diners Club White ako aj z navrhovateľom predložených výpisov za obdobie od marca 2012 do marca 2013. Z predložených výpisov mal súd preukázané, že odporkyňa skutočne poskytnutý úver aj čerpala a to v sume 2.458,94 € (a to v období mesiacov marec a apríl 2012). Odporkyňi boli zo strany navrhovateľa doručované výpisy, na základe ktorých bola odporkyňa povinná uhrádzať sumy vyúčtované navrhovateľom v lehote stanovenej navrhovateľom. Odporkyňa titulom poskytnutého úveru uhradila navrhovateľovi len sumu 300,- € a to čiastkovými úhradami po 100,- € dňa 15.11.2012, 12.12.2012 a 10.1.2013. Súd preskúmaním podaného návrhu a jeho príloh, ako aj vyjadrenia navrhovateľa v priebehu konania dospel k záveru, že navrhovateľ uniesol dôkazné bremeno v časti uplatneného nároku pozostávajúceho z neuhradenej istiny poskytnutého úveru, úroku a poplatku vo výške 59,- € titulom vydania karty. Tieto nároky navrhovateľa vyplývajú z uzavretého zmluvného vzťahu s odporkyňou, pričom nárok na zaplatenie úroku ako aj poplatku vo výške 59,- € ročne za vydanie karty sú nároky, ktoré vyplývajú zo zoznamu poplatkov, ktorý bol súčasťou zmluvy ako aj z prijatia návrhu zo dňa 13.3.2012, ku ktorému dňu bola medzi účastníkmi konania uzavretá zmluva o vydaní kreditnej karty a poskytnutí revolvingového úveru. Pokiaľ ide o uplatnené poplatky vo výške 29,03 € vyúčtované vo výpise zo dňa 23.3.2012 a vo výške 46,90 € vyúčtované vo výpise zo dňa 23.4.2012, v tejto časti súd návrhu nevyhovel, keď navrhovateľ v konaní neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, na základe čoho (akého ustanovenia zmluvy, prípadne obchodných podmienok) si tento nárok uplatňoval a tiež nepreukázal dôvodnosť výšky tohto uplatneného nároku. Pokiaľ ide o poplatok vo výške 5,- € vyúčtovaný vo výpise zo dňa 23.5.2012, vo výške 15,- € vyúčtovaný vo výpise zo dňa 23.6.2012 a vo výške 15,- € vyúčtovaný vo výpise zo dňa 23.7.2012, súd návrhu v tejto časti tiež nevyhovel. Ako vyplynulo z potvrdenia o prijatí žiadosti, tieto poplatky predstavujú poplatky za vystavenie upomienok, nakoľko však navrhovateľ vystavenie ani odoslanie týchto upomienok nepreukázal, súd návrh v tejto časti zamietol. Čo sa týka vyúčtovanej položky sankcie za minulé obdobia, navrhovateľ v konaní neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, čo táto ním vyúčtovaná položka predstavuje (v akej výške, z akej sumy a za aké obdobie bol tento nárok uplatnený, keď všeobecné obchodné podmienky, revolvingové obchodné podmienky ani zoznam poplatkov položku „sankcie za minulé obdobia“ neupravoval ani nešpecifikoval). Preto i v tejto časti súd návrh zamietol. Pokiaľ ide o uplatnený zmluvný úrok vo výške 13,90 % ročne zo sumy 2.458,94 € od 24.12.2012 do zaplatenia, súd v tejto časti považoval návrh za nedôvodný, keď navrhovateľ v konaní nepreukázal akým titulom si tento nárok uplatňuje, či počnúc od 24.12.2012 bol zmluvný vzťah s odporkyňou predčasne ukončený, resp. či tento ešte trval, hoci odporkyňa svoje zmluvné povinnosti dlhodobo neplnila, ktorá skutočnosť by mala vplyv na posúdenie dôvodnosti tohto uplatneného nároku. Navrhovateľ si tiež v konaní uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorý odvodzoval od čl. 5 bod 5.3. všeobecných

obchodných podmienok. Súd preskúmaním listinných dôkazov predložených navrhovateľom v priebehu konania zistil, že všeobecné obchodné podmienky dojednanie o zmluvnej pokute neobsahujú, teda nakoľko navrhovateľ v konaní neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal svoje tvrdenie o dôvodnosti uplatneného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty, súd návrh na začatie konania i v tejto časti pre neunesenie dôkazného bremena zo strany navrhovateľa zamietol. Vychádzajúc z uvedeného súd potom priznal navrhovateľovi sumu dlžnej istiny a úroku po odpočítaní čiastočných úhrad odporkyne celkove vo výške 300,- € (2.458,94 € + 192,49 € (vyúčtovaný úrok za obdobie mesiacov marec 2012 až október 2012) = 2.651,43 € - 100,- € (úhrada dňa 15.11.2012) = 2.551,43 € + 29,62 € (úrok za obdobie mesiaca november 2012) - 100,- € (úhrada dňa 12.12.2012) = 2.481,05 € + 26,59 € (úrok za obdobie mesiaca december 2012) - 100,- € (úhrada dňa 10.1.2013) = 2.407,64 €. Súd tiež priznal navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške vyplývajúcej z ustanovenia § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. prihladnuc na čiastočné úhrady odporkyne. V prevyšujúcej časti uplatneného úroku z omeškania nad zákonnú výšku 8,75 % ročne súd návrh ako nedôvodný zamietol. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na zaplatenie sumy 59,- € titulom poplatku za vydanie karty, v tejto časti súd považoval návrh za dôvodný, nárok za preukázaný a preto v tejto časti návrhu vyhovel. Súd priznal navrhovateľovi i úrok z omeškania zo sumy tohto poplatku počnúc od 16.4.2013 v súlade s návrhom navrhovateľa v zákonnej výške 8,75 % ročne, keď v prevyšujúcej časti návrh ako nedôvodný zamietol. Rozhodnutie o trovách konania súd ponechal na osobitné uznesenie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.